

ER GEBEURT NIETS GOEDS NA MIDDERNACHT

(NOTHING GOOD HAPPENS AFTER MIDNIGHT)

Een korte comedy voor virtueel theater

Geschreven door

LAURIE ALLEN

Vertaald door

DESIREE SPINHOVEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ER GEBEURT NIETS GOEDS NA MIDDERNACHT (NOTHING GOOD HAPPENS AFTER MIDNIGHT)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur **LAURIE ALLEN** en vertaler **DESIREE SPINHOVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2021 Pioneer Drama Service / Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes / e-script bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. of via de mail. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U betaald per soort uitvoering/uitzending. Bv Zaal / website / YouTube / stream ect.
4. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER VIRTUEEL THEATER

Virtueel theater is een spannende nieuwe kunstvorm, waar we veel van verwachten. Tot voor kort zou niemand er aan denken om een scène, laat staan een heel toneelstuk te spelen waarbij elke acteur in zijn eigen huis geïsoleerd is. En toch is dat nu precies wat er gebeurt... Met verrassend leuke resultaten.

Dit toneelstuk is speciaal geschreven met digitale communicatie tussen personages in gedachten. Zonder face-to-face dialoog, maar wel met live interacties tussen personages. Deze unieke eigenschappen maken dit toneelstuk een perfect scenario om op Zoom, Google Hangouts, of andere digitale platforms uit te voeren.

En ook al kijkt het publiek deze voorstelling op een scherm, het is nog steeds een theaterstuk, geen screenplay voor een film. Cinematografische elementen zoals verschillende camerahoeken, veranderingen in licht, grote decors en close-ups om de gezichtsuitdrukking van de acteur vast te leggen zijn voor de meeste mensen te ingewikkeld om zelf te doen. En toch zijn deze producties een beetje zoals films, omdat de camera een hulpmiddel kan zijn om de personages goed uit de verf te laten komen. De acteurs moeten leren om dat uit te spelen, zelfs van achter hun laptops.

Mis-en-scène is onoverkomelijk gelimiteerd in virtueel theater, waardoor lichaamstaal - gezichtsuitdrukking, gebaren, houding en lichamelijke positionering - veel belangrijker zijn geworden. Een voorbeeld: recht in de camera kijken is de sterkste positie, maar dit mag nooit een statische pose zijn. Je kunt meer nuance in de voorstelling brengen door meer variatie in de posities te brengen, zoals een kwart frontaal, gedeeltelijk naar links of rechts kijkend. Als twee acteurs en profiel tegenover elkaar staan op het scherm, zal dat de indruk wekken dat ze elkaar aankijken. Voor een nog dramatischer effect kun je een driekwart rug positie gebruiken zo dat alleen één schouder en de zijkant van het hoofd zichtbaar is. Dit kan zwakte, pijn of woede suggereren.

Het mag duidelijk zijn dat virtueel theater veel meer is dan alleen een verhaaltje vertellen op camera, en dat er nog steeds heel veel acteerwerk te doen is om diepte en betekenis te geven aan de woorden die je uitspreekt, zelfs zonder het traditionele podium.

ER GEBEURT NIETS GOEDS NA MIDDERNACHT

Een korte comedy voor virtueel theater door LAURIE ALLEN

PERSONAGES

SAVANNAHca. 25 jaar; staat op het punt om te trouwen

JOYCE40-50; Savannahs mama

GEORGE40-50; Savannahs papa

BILLYca. 25 jaar; de aanstaande bruidegom

SETTING

Tijd: Eind van de ochtend op een zaterdag in april 2020

Plaats: SAVANNAH is in haar slaapkamer in haar appartement, en BILLY is bij zijn ouders thuis. JOYCE en GEORGE zijn thuis, JOYCE in haar badkamer, of bij een wastafel en GEORGE is in zijn “man cave”.

ER GEBEURT NIETS GOEDS NA MIDDERNACHT

CAMERA AAN: SAVANNAH zit aan haar bureau of kaptafel in haar slaapkamer. Ze heeft een handdoek om haar haar gewikkeld en ze is duidelijk overstuur. Na een paar seconden, CAMERA AAN JOYCE, die zit bij een wastafel of kaptafel. Ze heeft een papieren gezichtsmasker op en begint het voorzichtig eraf te pulken terwijl ze praat.

JOYCE: Oh, hoi lieverd. Kom je net uit de douche?

SAVANNAH: Euh, ja.

JOYCE: *(gaat door met haar huidverzorgingsritueel, smeert dagcrème op haar gezicht)* Oké. Hé, luister, je vader komt zo ook hierheen. Hij is nog in z'n 'man cave' bezig met... nou ja... wat ie daar ook doet. Waar is Billy?

SAVANNAH: Die komt niet.

JOYCE: Waarom niet?

SAVANNAH: Ik zei dat hij niet hoeft te komen. Ik bedoel, hij heeft het druk met zijn ouders. Hij helpt ze met het schilderen van zijn oude slaapkamer enzo.

JOYCE: Oh, dat is jammer. Niet dat hij zijn ouders helpt, maar dat hij niet komt. Je vader en ik hadden ons erop verheugd om met onze toekomstige schoonzoon te praten. Het is zo'n schatje. Had ik je al verteld dat hij me een Paas-kaartje heeft gestuurd?

SAVANNAH: Nee.

JOYCE: Nou, hij heeft me een Paas-kaartje gestuurd. Er stond op: "Voor de liefste toekomstige schoonmoeder!" Ik vond het geweldig. Hij is zo lief.

SAVANNAH: Mam...

JOYCE: Ja, lieverd. *(SAVANNAH kijkt naar de grond, ze is duidelijk verdrietig. Terneergeslagen)* Savannah, gaat het wel?

SAVANNAH: *(kijkt op)* Nee, het gaat niet! Wat denk je? De hele wereld is gestoord, en ik ben duidelijk ook gestoord!

JOYCE: Liefje, je bent niet gestoord. Ik bedoel, misschien een beetje, maar je was altijd al een beetje euhm... je weet wel... pittig. Zoals toen je...

SAVANNAH: Mama, luister nou! (*komt dichterbij*) Ik ben echt gek. Ik ben van 't padje af.

JOYCE: Oh, schatje! Doe niet zo dramatisch. (*pakt haar drankje, een cocktail*) Je zit ook maar de hele dag opgesloten in je appartement, je verloofde zit vast bij zijn ouders, en de bruiloft is al over twee weken... dat is allemaal niet niks. Maar luister, we hebben alles onder controle, oké? Oh, en had ik je al verteld dat ik Philippe heb gesproken, van 't hotel, en hij zei dat het strand weer open is? Hij zegt dat we alleen een beetje rekening moeten houden met de stoelen, en behalve jij een Billy moet iedereen 1,5 meter afstand houden. Zelfs de fotograaf. Schatje, het wordt een prachtige bruiloft! Niets kan dit voor je verpesten. Zelfs zo'n stom virus niet. (*bezorgd*) Savannah, lach eens. Toe, laat me je mooie glimlach zien. (*SAVANNAH glimlacht nep*) Wat is er? Is er iets gebeurd?

SAVANNAH: Moeder...

JOYCE: Moeder? Oh, het moet wel heel ernstig zijn als je me moeder noemt. Savannah? Je hebt de bruiloft toch niet afgezegd?

SAVANNAH: Nee. Tussen Billy en mij gaat het goed. We hebben gisteren tot één uur 's nachts zitten bellen.

JOYCE: Eén uur 's nachts? Vind je dat niet een beetje te laat om nog aan de telefoon te hangen?

SAVANNAH: Weet ik veel! Mijn dag- en nachtritme zijn helemaal in de war. Ik loop de halve nacht door mijn appartement te slenteren. Ik weet niet meer wat ik moet doen. Ik ben de TV zat. Ik ben het internet zat. Ik ben het schoonmaken zat. Dus, dan neem ik een wijntje. En nog één. En nog één. En dan kijk ik naar de klok en is het drie uur, en ik kan niet slapen.

JOYCE: Drie uur 's nachts? Liefje, dat is niet gezond.

SAVANNAH: Dat weet ik mama!

JOYCE: En je weet wat je grootmoeder daarover te zeggen had.

SAVANNAH: Ik weet het. Er gebeurt niets goeds na middernacht.

JOYCE: (*schudt haar wijsvinger*) En ze had gelijk.

SAVANNAH: (*huilt dramatisch*) Dat weet ik mama! Ik weet het! Geloof me, ik weet het wel. (*huilt*) Oh, oh.... Kon ik het maar terugdraaien!

JOYCE: Savannah, doe eens rustig! Rustig. Luister. Wat je ook gezegd... of gedaan hebt... het is niet het einde van de wereld. Zelfs deze pandemie is niet het einde van de wereld. Dus, begin bij het begin en vertel me wat er is gebeurd.

SAVANNAH: *(diepe zucht)* Oké. Gisternacht... Het is weer drie uur en zoals gewoonlijk, kan ik niet slapen. Ik schenk nog een glas wijn in en ik sta daar naar mezelf in de spiegel te staren. Hmm... Misschien moet ik het doen. Nee. Nee, dat moet ik niet doen. Ik neem een slokje. Ik staar. Ik denk na. Ik twijfel. Maar misschien moet ik het toch doen. Nog een slokje. *(vastberaden)* Ja! Ja, ik moet het doen! Waarom ook niet, verdomme? Natuurlijk moet ik het doen! *(huilt)* Mama, ik heb het gedaan!

JOYCE: Savannah, wat heb je gedaan?

SAVANNAH: *(snikkend)* Oh, mama, ik had het nooit moeten doen! Ik wou dat ik het terug kon draaien.

JOYCE: Wat terugdraaien? En als het niet over Billy gaat, wat is het dan wel? En waarom komt Billy vandaag niet? Ik snap er niets van.

SAVANNAH: Omdat ik zei dat hij niet hoeft te komen! Omdat... omdat...omdat... Ik wil niet dat hij mij ooit nog ziet!

JOYCE: Savannah, wat is er aan de hand?! Zeg het!

SAVANNAH: *(dramatisch)* Oh, Mam! Waarom? Waarom? Waarom?!

JOYCE: *(verliest haar geduld bijna)* Ik weet het niet, Savannah! Waarom?

SAVANNAH: *(opeens)* Mam! Denk je dat we deze lockdown nog een paar maanden moeten volhouden? Misschien een jaar? Ja! Dat is precies wat we moeten doen. Billy en ik kunnen de bruiloft wel een jaar uitstellen.

JOYCE: Nee! Niets daarvan! Savannah, wat is er aan de hand? Wil je niet trouwen? Twijfel je?

SAVANNAH: Ja! Ja, ik twijfel! Mama, we moeten de rest van het jaar thuis blijven, voor de zekerheid, voor de veiligheid. En zelfs als alles weer open gaat, blijven we binnen! Ik wil ook aan een paar nieuwe hobby's beginnen. Daar had ik nooit tijd voor, en nu wel. Ik wil leren quilten.

JOYCE: Quilten? Je kunt nog geen knoop aanzetten?

SAVANNAH: Of...of leren koken! Gerechten uit alle hoeken van de wereld koken en mijn culinaire horizon verbreden.

JOYCE: Ben je gek geworden? Je kunt nog geen ei koken.

SAVANNAH: Kalligrafie. Dat wil ik ook leren! En als we dan uit de lockdown komen, kan ik nieuwe bruiloftuitnodigingen maken met prachtige, handgeschreven tekst.

JOYCE: Savannah, de uitnodigingen zijn vorige maand als op de post gegaan! Heb je last van je hormonen? De bruiloft is over twee weken. Precies over twee weken.

SAVANNAH: Ik weet het! Maar ik heb meer tijd nodig!

JOYCE: Waarvoor? Savannah, kijk me aan. Kijk me aan! *(SAVANNAH kijkt JOYCE aan)* Goed, doe je ogen dicht. Doe ze dicht. *(SAVANNAH doet haar ogen dicht)* Goed zo, haal nu diep adem en probeer voor je te zien wat we gepland hebben. Een romantisch tafereel aan zee...de golven zachtjes op de achtergrond...jij komt aanlopen, op blote voeten, in je prachtige jurk met blote schouders, met kraaltjes, pareltjes en kant. Verse bloemen in je lange, prachtige haar...

SAVANNAH: *(opent haar ogen)* Mam!

JOYCE: Wat? *(SAVANNAH rukt de handdoek van haar hoofd af. Haar haar ziet er niet uit. Kort, en ongelijk met een slecht geknipte pony. JOYCE is eerst sprakeloos en zegt dan...)* Oh, nee...

SAVANNAH: Oma had gelijk! Er gebeurt niets goeds na middernacht!

JOYCE: Waarom zou je dat...?

SAVANNAH: Ik wilde een pony!

JOYCE: Een pony?!

SAVANNAH: Ja! Je weet wel, een zachte speelse pony om mijn ogen mooi uit te laten komen!

JOYCE: *(kijkt geschokt)* Wat is er gebeurd?

SAVANNAH: Weet ik veel! Ik vond het leuk. Het was schattig. Toen was het een beetje scheef. Dus ik wilde het recht maken. Maar toen was deze kant korter. En toen was deze kant een beetje ongelijk. Maar toen, was het scheef. En toen, hoe meer ik het

probeerde recht te maken, hoe meer ik eraf moest knippen, en toen, ik weet niet wat er toen gebeurde! Mam! Kijk naar me!

JOYCE: *(nog steeds in shock)* Oh, schatje... oh...oh.. Het is zo.... zo..... *(ze kan het niet zeggen)*

SAVANNAH: Lelijk?! Ik weet het! Het is lelijk! En over twee weken ga ik trouwen! Twee weken!

(camera aan GEORGE die erbij komt vanuit zijn 'man cave', lachend en zwaaiend. Hij gebruikt zijn telefoon voor het videogesprek, en zijn gezicht is verticaal. Hij drinkt een biertje en heeft een vissershoed op)

GEORGE: Ik ben er! Beter laat dan nooit! *(kijkt verbaasd)* Joyce, wie is dat? Ik dacht dat we gingen zoomen met ons lieve schatje en de toekomstige schoonzoon. *(aan SAVANNAH)* Hallo. Ik ben George. Ben je bevriend met onze dochter? Eén van de bruidsmeisjes? Hoe heet je?

SAVANNAH: *(huilt)* Papa, ik ben het!

GEORGE: *(zet zijn bril goed en brengt de telefoon dichterbij zijn gezicht zodat hij het beter kan zien)* Wat?!

SAVANNAH: *(overstuur)* Papa!

GEORGE: Jezus! Ben je aangevallen? Wie heeft dit gedaan? Wie heeft mijn kleine meisje dit aangedaan?

SAVANNAH: Ik heb het mezelf aangedaan, papa!

GEORGE: Wat?!

JOYCE: Stil, George! Savannah wilde graag een pony en nou ja... Het liep een beetje uit de hand.

GEORGE: Uit de hand? Wat een slachtpartij!

SAVANNAH: Papa!

JOYCE: Stil, George! Ik waarschuw je. Ze weet zelf ook wel hoe erg het is... en nou ja, we snappen allemaal wel dat dit moet worden opgelost voordat ze gaat trouwen! *(aan SAVANNAH)* Schatje, misschien kunnen we extensions in laten zetten.

SAVANNAH: Waar dan mam? Waar? Alle kappers zijn dicht!

GEORGE: *(probeert te helpen)* Misschien kun je je hoofd kaal scheren. Gewoon helemaal opnieuw beginnen.

SAVANNAH: Mijn hoofd kaal scheren?!

JOYCE: George, hou jij je mening maar even voor je.

GEORGE: Nou ja, misschien vindt Billy het wel mooi. Dat is het belangrijkste toch? Ik hou van je moeder, ongeacht hoe ze eruit ziet.

JOYCE: Wat bedoel je daar mee?

GEORGE: Het goeie, het slechte, en het lelijke.

JOYCE: Het lelijke?

GEORGE: Schatje, als jij dat witte spul op je gezicht smeert en die krulspelden in je haar, nouja... Dan lijkt je wel een zombie. Maar ik hou toch nog steeds van je. Bovendien weet ik dat onder al die zoi geen zombie zit. Je droogt prachtig op.

JOYCE: *(geïrriteerd)* Dank je. Denk ik.

GEORGE: Hé, Ik heb Billy geappt en gezegd dat ik dat Zoom ding ging doen. Hij zei dat hij er zo aan komt.

SAVANNAH: Papa, waarom?

GEORGE: Ik probeer je te helpen.

JOYCE: Savannah, doe de handdoek weer op je hoofd. Snel!
(Savannah verdwijnt uit beeld terwijl ze de handdoek weer om haar hoofd wikkelt)

GEORGE: Ik denk dat we hem gewoon moeten laten zien hoe het eruit ziet. Ware liefde overwint alles, zelfs dat afgrijselijke slachtwerk.

JOYCE: George, hou op! Alsjeblieft!

GEORGE: Joyce, ik ben gewoon eerlijk.

JOYCE: Je moet je mond houden!

SAVANNAH: *(komt weer terug in beeld)* Papa, jij vertelt Billy niets over mijn haar, hoor je!

JOYCE: Inderdaad George. Ze moet het zelf vertellen als ze dat wil.

GEORGE: Hey, misschien kun je gewoon zo'n hoofddoekje gaan dragen. Dan hoef je niet te vertellen dat je je haar hebt geknipt. Zeg gewoon dat je van geloof bent veranderd.

SAVANNAH: En dan, papa? Met hoofddoek en al naar bed?

GEORGE: Nou ja, dat kan toch best.

BILLY: *(CAMERA AAN)* Hoi allemaal! Hoi, Joyce. Hoi, George. Hoi, schatje. *(SAVANNAH zwaait half)*

GEORGE: Wow, Billy! Je hebt geen idee wat je te wachten staat!
(*gaat lopen en draait zijn telefoon om iets buiten beeld te laten zien*)

JOYCE: George!

SAVANNAH: Papa!

GEORGE: Wat? (*rommelt met zijn telefoon, zet hem voor hem op tafel, nu horizontaal. Het perspectief verandert*) Ik wilde mijn nieuwe bierophangstelsysteem laten zien wat ik heb opgehangen! Ik ging heus niet vertellen dat Savannah een bad hair day heeft! Oh, nou je het zegt... Ik heb misschien nog een idee.

JOYCE: George, hou op! Wat het ook is, houd het voor je.

GEORGE: Een pruik! Savannah, je kunt een pruik kopen! (*glimlacht, trots op zijn briljante idee*)

JOYCE: Oh, George!

BILLY: Savannah... is er iets met je haar gebeurd? (*JOYCE sluit haar ogen en schudt haar hoofd. GEORGE glimlacht en knikt hard*) Schatje, wat is er gebeurd? (*GEORGE maakt knipgebaren in de lucht terwijl JOYCE probeert hem te laten ophouden zonder iets te zeggen*)

JOYCE: George, kom, we laten ze even alleen.

GEORGE: (*glimlacht*) Maar ik wil kijken. Ik wil zijn gezicht zien als hij ... je-weet-wel ziet.

BILLY: Wat is er aan de hand?

JOYCE: George! Ga eruit en blijf in je man cave! Ik bel je wel als de lunch klaar is.

GEORGE: Oké, maar wacht even. Ik heb een klein beetje advies voor je, Billy.

BILLY: (*bezorgd*) Oké.

GEORGE: Het innerlijk is het belangrijkste. Want weet je, ik zou nog niet eens een kratje bier boven mijn lieve vrouwtje verkiezen... Ongeacht hoe ze eruit ziet. Mooi of lelijk. Zoals ik al zei... (*tikt op zijn borst*) Wat hier zit is, dat is waar het om gaat.

BILLY: Euh.... oké.

JOYCE: George, ga eruit!

GEORGE: Ik ga eruit!

JOYCE: Doei. (*GEORGE en JOYCE CAMERA'S UIT*)

BILLY: Schatje, gaat het wel?

SAVANNAH: Nee.

BILLY: Wil je erover praten?

SAVANNAH: Nee.

BILLY: Kom op, liefje. Je kunt alles zeggen.

SAVANNAH: Ik heb iets slechts gedaan.

BILLY: Euh... Hoe slecht?

SAVANNAH: Heel slecht. En, Billy, het is allemaal de schuld van de lockdown. (*terneergeslagen*) En de wijn.

BILLY: Jezus! Ben je vreemdgegaan? Met wie? Maar.... hoe dan? Je bent helemaal alleen. Of.... niet soms? Wacht eens even! Is daar iemand? (*schreeuwt, komt uit zijn stoel om te proberen "rond te kijken" om het hoekje van zijn scherm*) Wie is daar? Ik wil het weten! Kom tevoorschijn! Waar je ook zit!

SAVANNAH: Nee! Ik ben niet vreemdgegaan! Natuurlijk niet!

BILLY: (*gaat weer zitten en wordt rustig*) Wat is er dan aan de hand?

SAVANNAH: Ik wilde een pony!

BILLY: Wat? Je wilde een pony? Oké....en?

SAVANNAH: En... Ik ging een beetje te ver met de schaar. En ik ben er helemaal niet blij mee!

BILLY: Oh... Je bedoelt, hak, hak?

SAVANNAH: Ja! Oh, Billy, Ik ben echt de lelijkste bruid ooit!

BILLY: (*glimlacht. Opgelucht dat dat alles is*) Het groeit wel weer aan.

SAVANNAH: Nee, het is heel erg. Echt heel erg.

BILLY: Laat eens zien dan.

SAVANNAH: Nee!

BILLY: Kom op. Laat zien.

SAVANNAH: Ik waarschuw je, het is echt heel erg.

BILLY: Kom op. Doe de handdoek van je hoofd en laat zien. Het valt vast reuze mee. (*na een korte aarzeling, haalt SAVANNAH de handdoek van haar hoofd af. BILLY staart sprakeloos naar het haar. Dan, na een lange pauze*) Wat schattig! (*liegt*) Ik vind het

geweldig!

SAVANNAH: Je vindt het geweldig?

BILLY: Ja echt waar! *(houdt zijn lachen in)* Het is kort en pittig! Ik vind het leuk.

SAVANNAH: Je liegt!

BILLY: *(kan zijn gezicht niet meer in de plooi houden)* Niet. Ik lieg niet.

SAVANNAH: Echt wel!

BILLY: *(oprecht)* Oké, misschien vind ik het niet geweldig, maar ik hou van jou, en ik kan ermee leven.

SAVANNAH: Ermee leven? Jezelf dwingen om naar me te kijken, bedoel je?

BILLY: Nee, dat bedoel ik niet.

SAVANNAH: Echt wel!

BILLY: Savannah, wat zou jij zeggen als er iets met mij zou gebeuren?

SAVANNAH: Wat bedoel je?

BILLY: Ik bedoel... Als ik bijvoorbeeld in de zee zou zwemmen... en opeens, vanuit het niets... *(doet zijn armen in zijn shirt zodat ze niet zichtbaar zijn, dan maakt hij Jaws film geluiden)* Dun, dun, dun, dun, dun, dun, dun... Komt er een haai en die eet mijn armen op! Allebei!

SAVANNAH: *(vindt het niet grappig)* Nou, nou...

BILLY: Gelukkig, de strandwacht komt me redden. Maar helaas, mijn armen... tja...die zijn allebei verloren. Opgegeten door een witte haai. Dus, kijk naar me. Kijk naar me! *(beweegt zijn schouders)*

SAVANNAH: Dit is niet grappig.

BILLY: Kijk! Ik heb geen armen! Help! Help! Weet je, ik heb misschien wel hulp nodig met aankleden. Of met eten. Of met tanden poetsen. Tenzij ik kan leren hoe ik dat met mijn tenen moet doen. *(hij probeert het, gebruikt ook zijn handen door zijn shirt heen)* Nee. Ik ben niet lening genoeg.

SAVANNAH: Doe niet zo stom.

BILLY: De vraag is, zou je nog steeds met me trouwen?

SAVANNAH: Nee.

BILLY: *(geschokt)* Wat?

SAVANNAH: Ik weet wat je probeert te doen.

BILLY: Je zou niet met me trouwen? Echt waar?

SAVANNAH: Oké, toch wel! Ja, ik zou nog steeds met je trouwen!
Natuurlijk wel.

BILLY: *(glimlacht)* Gelukkig. Zou je mijn tanden poetsen?

SAVANNAH: *(lacht)* Ik denk het wel.

BILLY: Gelukkig. Hé, en weet je, jouw haar is niets vergeleken bij mijn opgegeten armen. Mijn armen groeien nooit meer terug, jouw haar wel. *(draait zijn schouders)* Help! Help!

SAVANNAH: Oké grapjas, maar ik haat hoe ik er nu uitzie.

BILLY: Oh, Ik weet wat!

SAVANNAH: Wat?

BILLY: Misschien kun je je hoofd kaal scheren! En dan doe je een sluier op je hoofd! Dat ziet niemand! *(SAVANNAH gilt, gooit de handdoek over haar hele hoofd, ook over haar gezicht. CAMERA'S AAN JOYCE en GEORGE. JOYCE heeft geen sjaaltje meer in haar haar, en haar haar ziet er niet uit, compleet met een haarborstel die erin vast zit. Ze lachen allebei, en kijken dan bezorgd als SAVANNAH blijft huilen onder de handdoek)* Ik zei dat ik het leuk vond! Schatje? Liefje?

GEORGE: Ik vind de handdoek leuk. Staat je goed. *(pakt iets wat vlakbij hem ligt, een doek of een zakdoek en zet het op zijn hoofd)* Het is net een sluier. Zie je? Hoe staat ie?

JOYCE: George! *(staat op, pakt de camera mee, zodat ze nog in beeld is, begint door de hal te rennen richting George z'n man cave, terwijl ze schreeuwt)* George, stop! Hou op!

GEORGE: *(zingt, met de doek nog op zijn hoofd.)* "Daar komt de bruid..."

(SAVANNAH HUILT ONDER HAAR HANDDOEK)

JOYCE: George! George! Geoooooorge!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto